

תיקוני עירובין

עירובין למעשה
עיון | שימוש | כשרות

מוקד העירובין
בארץ הקודש
054-84-833-20

גליון שאלות הלכתיות

המתחדשות מידי שבוע בבדיקת העירובים השכונתיים

גליון מס' 379
חשוון תשפ"ד

שמחנה חייב בעירוב, וז"ל, וכל זה בשעת שלום, אבל בשעה שהיו ישראל יוצאין למלחמה, אפילו מלחמת הרשות, פטורין מעירובי חצרות, ואפילו בחזרתן מן המלחמה. [כתב המאמר מרכזי מדוע השו"ע השמיט, משום שהוא דבר שאינו שכחי. ולצערנו כאן בארץ הדבר שכח]. לפ"ז נראה שהם פטורים מעירוב חצרות, ואין המומרים אוסרים עליהם.

אמנם החזו"א (או"ח ליקוטים סי' ו' סק"א) כתב שיתכן שהקולא הזו רק אם יצאו למלחמה ע"פ מלך וסנהדרין, אבל גייס העומד על עיר ובני העיר יוצאים להדפם ולהציל, אף שמלחמתן מלחמת מצוה, אינן בכלל פטור מחנה, אלא אם יש בהם משום הצלה, עכ"ל. לפי דברי החזו"א אין את הקולא בכל יוצאי מלחמה שיש כיום, ומ"מ אלו שנמצאים במצב של הצלה פטורים, וצ"ב כונתו, האם משום פיקוח נפש או עוד היתר אחר. ולמעשה כיון שהמשנ"ב מתיר, והחזו"א מסתפק, ההוראה היא שפטורים. ומ"מ אמרנו לו שאם יכול בקלות לזכות את הפת, עדיף שיזכה בלי לעשות שכירות, שעכ"פ יתכן שיעיל לערב עם בני הקבוצה [כגון אם הם מסורתיים, ולחזו"א אם הם תינוקות שנשבו, ועוד ואכמ"ל].

האם אין ענין לעשות עירוב, ומי נקרא לוחם

אך עדיין יש להסתפק אם היוצאים למלחמה פטורים היינו שלא תקנו להם, ואין ענין לעשות עירוב, או שהקלו עליהם שמותרים לטלטל בלי לעשות עירוב, אבל אם הם מערבים יש להם מצות שבת. וכן יש לדון בדיון שפטורים מנט"י לאכילה, האם כשנוטלים למרות שהם במלחמה אינם מברכים וצונו ענט"י. ובפשוט מברכים גם לשיטות שונות אינן מברכות על מצות עשה שהז"ג, כי כאן הם מחויבים במצוה רק פטורים מלחזור אחריה, ולא הטריחו אותם, אבל המצוה קיימה. ולפ"ז גם בעירוב, כשיכול לעשות מצווה לעשות.

עוד יש לדון במצב של המגויסים בזמנינו, מי נקרא במלחמה בזמנינו. דהנה מי שנמצא בפיקוד העורף, לכאורה אין לו דין יוצא למלחמה, שהרי הוא במקום מיושב, במחסני ציוד וכדומה, ולמרות שזה בגלל המלחמה ולצורך הלוחמים לא עליו נאמר פטור במחנה. אבל מי שנמצא בבסיס שקרוב לגבול שממנו יוצאים לחימה רק שמתחלפים במשמרות, מסתבר שיש לו דין מתנה. וכן חיילים שמשתכנים כעת בישובים בדרום הסמוכים לעזה לצורך יציאה לפלישה קרקעית כשיגיע הזמן, גם הם נחשבים כבר עכשיו מחנה של מלחמה. ויש להסתפק במי שנמצא בשמירת גבול שאינו בקו החזית, במקום שאינו עומד להילחם אלא מחשש שמא יבוא אויב, כגון מי ששומר בפתח העיר והמושב מחשש למחבלים ה"י, ואמנם המלחמה אינה קרובה אך בזמנינו שהמלחמה אינה רק בקו החזית, ע"כ יש צורך לעמוד מוכן בגדר שנקרא צורך פיקוח נפש לשמור שם, אך מ"מ אינו חלק מהמלחמה. ואף בחזית עצמה יש לדון במי שנמצא בעמדת תצפית ובעמדת שמירה, שבדרך כלל אינו לוחם בעצמו, האם גם זה נקרא מחנה מלחמה, או שזה בגדר שומר העיר של כל השנה. ויש לחלק בין המקרים. ועיין.

תחום שבת לחייל שניצב בעמדת שמירה והוזר לבסיס בשבת

שאלה נוספת שהגיעה בענין תחום שבת, לחיילים שצריכים להיות 12 שעות במשמרת בעמדת השמירה בגבול, ואח"כ 12 שעות חוזרים לבסיס לנוח ולהתחדש, והמרחק בין הבסיס לעמדה גדול שאין גם צד להניח עירוב תחומין, ומותר להם לנסוע לעמדה לצורך פיקוח נפש, וכן לגבי חזרה מבואר בגמ' (עירובין דף מה.) שהתירו לחזור בכלי זיינן, [וכידוע צ"ע אם התירו רק מלאכה דרבנן או גם דאורייתא. וי"ל שאינו זומה לכאן ואכמ"ל]. אבל השאלה האם כשהחזר ומותר להסתובב סתם סביב לאוהל ולבסיס, כיון שהגיע בשבת מחוץ לתחום.

והנה השאלה נחלקת לשני אופנים, לגבי מקום עמדת השמירה שהגיע בשביל פיקוח נפש, בזה מקבל אלפיים אמה לכל רוח כדן היוצא להציל (כבגמ' שם). ולגבי הבסיס תלוי היכן היה בכניסת השבת, שאם היה בבסיס, הרי קנה שם שבתה, ואף שיצא בשבת וחזר נשאר לו התחום, כיון שעשה בהיתר. אבל אם בכניסת שבת היה בעמדה וכעת חזר לבסיס

שאלות קשות בהלכות עירוב חצרות במלחמה

בימים אלו שיש מלחמה בארץ ישראל, מוקד העירוב מקבל שאלות על עירוב גם מהיוצאים למלחמה, שנמצאים בהרבה צורות על פני השדה, ומתאמצים לקיים את השבת עד כמה שניתן בתנאי מלחמה. חלק מהשאלות הן פיקוח נפש, וחלק מהשאלות רק מקרים מחודשים עקב המצב והדינים ברורים, אבל יש שאלות קשות שקשה להכריע מה נחשב פיקוח נפש, כגון האם לקחת אוכל וכוס קפה להסתובב ליד העמדה שאין סביבה עירוב, כדי שלא ישתעמם וירדם במשמרתו, או להקפיד לשנות בתוך ד' אמות. ואחד השואלים אמר שמהמקום שהשתיה נמצאת בתוך החדר אינו רואה את המרחב של הכביש שעליו הוא צריך לעקוב, ולכן אינו יכול להתעכב בתוך החדר לאכול ולשתות, האם מותר לו להוציא אוכל מחוץ לעמדת השמירה. ואולי תלוי מה רמת הסכנה באותו מקום. ועוד כהנה וכהנה, שהשי"ת יזכנו בקרוב לגאולה השלימה.

לאחר כתיבת הדברים הבאנו שאלה זו בין מגוון שאלות להגאון רבי מנדל לובין שליט"א, ואמר שאכן יש היתר בזה, שמצינו בהולכים לעדות לקידוש החדש שמחללין עליה את השבת, ואם היתה דרך רחוקה לוקחין בידם מזונות (ראש השנה דף כב.), ומשמע שלא רק באופן שלא יהיה להם כח ללכת בלי לאכול, אלא אחרי שיש היתר פיקוח נפש לעיקר המעשה, התירו לו דברים שיישעו לו, אפילו שאינו בגדר אי אפשר. וכן התירו הפוסקים לרופא מנתח לאכול ביום כיפור, כדי שיעשה עבודתו יותר טוב. ולפ"ז יש מקרים שבאמת יתירו לחייל להוציא אוכל למקום שמירתו אפילו שיכול להתאפק, אך ברור שלא כל שומר ולא כל אכילה נכללים בזה. ועיין בזה.

האם הבור של העמדה נחשב רשות היחיד

מתוך השאלות שיש להן תשובות, רק שהמציאות מביאה לשימת לב להלכות שאינן רגילות. אחד שאל שהם נמצאים במקום שומם, ועשו להם בור לשהות בתוכו, וצורת הבור שיש לו הר זקוף משלש צדדים לכיוון האויב, והצד הרביעי פתוח לכיוון הארץ שממנו נכנסים. האם יכול לטלטל בתוך השקע הזה כיון שסגור משלש צדדים.

התשובה היא שזה רשות היחיד רק מדאורייתא, אבל מדרבנן צריך לסגור גם את הרוח הרביעית, ולמעשה אם רוחב הצד הפתוח הוא עד י' אמות [כס"ג 4.80 מטר], מספיק שיעשה "פס ד' טפחים", דהיינו שיעמיד משהו לסגור ד' טפחים, וזה כאילו סוגר בקו ישר את כל הצד הזה. אבל אם יש יותר מיי אמות, צריך לעשות צורת הפתח. [אמנם אם זה רק מעט יותר, יכול לסגור עד שימעט מיי אמות, ואז המחיצה שהעמיד תהיה כמו פס ד', כי מודדים מה שנותר אחרי העמדתו. אלא שכל זה רק ברוח רביעית כמו במקרה זה, משא"כ בשאר כיוונים צריך שיהיה עומד מרובה על הפרוץ ככשו"ע סי' שס"ב ס"ט].

האם במלחמה שיבזמנינו יש את הדין שפטורים מעירוב חצרות

שאלה שהגיעה מחיל מילואים, שנמצא במקום כלשהו שיש לו היקף גדר מסביב, האם הוא צריך לעשות עירוב חצרות, או שמא יש להקל כיון שהם במלחמה. שאלתי אותו מדוע לא לעשות עירוב הרי זה קל מאוד להקנות את הלחמניות, ואמר השואל כיון שיש במתחם גם חיילים שאינם שומרי שבת, ולשכור מהם זה דבר קשה, לכן רוצה לדעת מה עיקר הדין בענין זה. והנה במשנה בעירובין (סוף פ"א, דף יז.) כתוב, ארבעה דברים פטרו במחנה, והכונה ליוצאים להילחם, ואחד מהם זה לערב. ומבארת הגמ' שם שפטרו רק מעירובי חצרות, ולא מעירובי תחומין. עוד מבואר שם דהיינו רק מהשתיות בהנחת הפת, אבל מחיצות, שהמקום יהיה מוקף ולא יהיה כרמלית, זה צריך גם במחנה, כי הקולא היתה רק על הדין דרבנן של עירוב בפת. דין זה לא הובא בשו"ע, אבל הביאור הלכה (סי' שס"ז ס"ב ד"ה או מחנה) כתב על מש"כ השו"ע

לעשות. הרב השיב לו מה שנראה לך. ושוב שאל את הרב, אבל מה לבחור. השיב הרב, מדוע בסוגיא אתה לומד שני צדדים ומיד אומר שנראה כצד פלוני, ומסביר ומתקש על כך, ואילו בשאלה זו אתה לא רוצה להכריע. התשובה כי אתה מבין שבהלכה זה לא כמו סוגיא, שאני יכול לומר מה נראה לי, כאן צריך לדעת שבאמת זה ההלכה, וזה רק רב יכול להכריע! יש דברים גם בהלכה, שנראה לנו שאנו יודעים ובטוחים בידיעתנו, כגון בסוכה שלא באים לשאול אלא רוב העולם מסתדר לבד, זה נראה לו שלוש דפנות, אפילו אצל אלו שלא עסקו בהלכות. אבל צריך לדעת שבהלכה צריך שיהיה כפי האמת, ובשביל זה צריך ללמוד טוב מה ההוראה בכל דבר. וכמה חשוב הלימוד הזה, שבו לומדים את המציאות ואת ההוראה עם המחשה ובצורה ברורה. שה' יברך את כל הלומדים, ואת מוקד העירוב שפועל כ"כ הרבה גם בעירובין וגם בסוכה, ושיגיע לעוד הלכות וגם בהם יזכה ללמוד אותם לכלל ישראל כהלכה.

שיעור ומעמד הסיום בנושא תפירה

האם יתכן להיות מורה הוראה בנושא מסוים ולא בכל התורה
בעיר מודיעין עלית השתתפו גם הרבה אברכים שהיו שותפים בנתינת מענה לציבור, והלכו לבדוק סוכות, לעמוד על השאלות הסבוכות, לחקור את ההכרעה ולהשיב לשואלים. ובראשם הרב אריה רביץ שליט"א, שטרח הרבה להקים ולהפעיל את כל המערכת בימים אלו. וכן השתתף הגר"י כהן שליט"א, שנשא דברים בחשיבות השיעורים והשילוב בין עירובין לסוכה. אחד מהבודקים שדיבר במעמד זה, הדגיש את החשיבות להתמקצע בנושא, כדי לדעת לענות עליו. וסיפר שניגש אליו ת"ח וגער בו, אין כזה דבר להיות מורה הוראה לדבר מסוים, אלא כל מורה הוראה צריך להיות בקי בכל התורה. והרב המשיב אמר שיש כזה דבר שמי שמשקיע בדבר מסוים, הוא בקי בו יותר מרבנים שבקיאים בכל התורה, וזה אינו אומר שהוא יותר גדול מהרבנים, אבל למעשה כשיש שאלה, יש לו יותר ידע ומענה נכון ממי שמיש בכל התורה. וראיה לדבר, שאם יש לאדם צורך בנייתו ברגל, הוא לא יקח רופא לב, אלא מומחה אונקולוגי, אלא אורטופד דוקא. ואם תאמר לי על רופא שהוא מטפל בכל הדברים גם ניתוחי לב וגם אונקולוגיה וגם אורטופדיה, אני לא ילך אליו לאף אחד מהם. אבל הת"ח הוא המשיך בתוקף, ואמר שבתורה זה אחרת, אין רב לנושא אחד.

באותם ימים נקלע לידי הרב המשיב ספר על מרן הגרא"ל שטינמן זצ"ל, ושם הביא את הסיפור על הגר"ח נאה זצ"ל שנחלק על מרן החזו"א זצ"ל בענין השיעורים, ושאלו אותו הרי מרן החזו"א מרא דכולה תלמודא, ואיך אתה חולק עליו. והשיב הגר"ח שבנושא הזה אני חקרת יותר, ויש לי יותר פרטים ממה שיש לחזו"א, לכן בענין הזה אני יכול להכריע. והביא ראיה מרופא, שפונים לרופא המיועד לאותו דבר, ואם יש כאב בשיניים, לא יטפל אצל רופא לב, אלא רק רופא שיניים. והדברים שימחו את המשיב. אך המשיך שם שהביאו את הטענה למרן החזו"א, ואמר שבתורה יש את המעלה למי שמונה בכל חלקי התורה. ושוב נראה שצדק אותו מעורר.

אבל בהביר הרב המשיב את הדברים, שלאחר העיון נראה לחלק, שאם יש ענין שצריך הכרעה הלכתית, יש צדדים לכאן ולכאן, או כמו בעניני שיעור חז"ל שיש ראיות שסותרות זו את זו וצריך להכריע מה עדיף, בזה יש עדיפות למי שמונה בכל חלקי התורה, כי יש לו רוחב דעת תורה. אבל כאן במוקד הסוכות אנו מקבלים את ההוראות שמסרו רבני ופוסקי זמנינו, וכפי שנקבץ ע"י רבני מוקד העירוב, ומה שאינו מוכרע הרי הורו לנו שלא להכריע לבד, והתועלת הגדולה שלנו היא להנגיש את ההלכות למציאות, לראות נכון את הדפנות, לשים לב לדברים שאחרים אינם שמים לב, ובזה היחוד שלנו, [וכן של עוד ארגונים העוסקים בנושאים מיוחדים]. ובזה נכון גם להגדרת מרן החזו"א, שמי שמומחה ומתעסק בדבר מסוים, יכול להועיל הרבה יותר ממי שמתפרס על כל חלקי התורה.

נפתחו קווי ההרשמה לשיעורי העירובין לזמן חורף, הזדרזו!
בימים אלו של תחילת זמן חורף בשנה מעוברת, אנו עומדים לקראת פתיחת מסגרות חדשות ללימוד הלכות עירובין הלכה למעשה, כפי שהתקיים בשנים האחרונות. לימוד מקיף ויסודי בס"ד, המלמד את ההלכות הנהוגות בהתאם למציאות בשטח בזמנינו.

אין צורך להכביר בהסברים על התועלת הגדולה להתמקצע בהלכות עירובין, בפרט שהכל נעשה בצורה ברורה גם למי שלא למד כלל הלכות עירובין, ובמיוחד לאברכים שלומדים בכלל הלכות עירובין, שהתועלת עצומה לכל הלימוד, שיהיה קשר ביל הלימוד למעשה, ובין ידיעת ההלכה לשמירת השבת למעשה. בימים אלו נפתחו קווי ההרשמה, ניתן לפנות לנציג לשמירת הפרטים ולהרשמה.

במקרה זה הלחי הורחק כפי הצורך, שיהיה מכוון תחת החוט היוצא מראש העמוד. אך יש להסתפק אילו העמוד היה נוטה עד שהראש עצמו מגיע עד מעל הלחי, האם ניתן להחשיב שהחוט מעל הלחי, שהרי החוט עובר על כל הכיפה ויורד בצד השני, א"כ החוט עדיין מגיע מעל הלחי רק יש גם את הכיפה ביניהם, או שמא החוט שמעל הכיפה אינו נחשב המשך של המשקוף, כיון שהוא כבר יושב על משהו, או שאמנם הוא יכול להיות המשך של המשקוף אבל הכיפה חוצצת בין הלחי לחוט. וכן יש לדון בעמוד רגיל שנוטה ועובר את הלחי בשני ס"מ, ועדיין בחלק מהמקרים החלק של החוט שיושב על תחילת העמוד נמצא מעל הלחי. האם יש להכשיר באופן זה.

בענין זה אמר הגר"מ לובין שליט"א, שאכן החוט שעל העמוד הוא המשך של המשקוף, אלא שיש מקרים שנחשב שהעמוד או הכיפה מפסיקים בין הלחי לחוט, וכדברי המשגיב (סי' שס"ג ס"ק קי"ב) שאם יש גג המפסיק בין הלחי לחוט, הוא פוסל את הפתח. אמנם לא כל דבר קטן נחשב גג, כגון אם זה העמוד שנוטה, יתכן שאינו גג, אבל במקרה ההוא שיש כיפה תלויה, אם יש בה חשיבות בגודלה, יתכן שנחשבת דבר המפסיק, ויש לדון כל מקרה לגופו. לכן יש להקפיד שהלחי יהיה מכוון תחת החלק הגלוי של החוט, אחרי העמוד והכיפה. ובמקרה של בדיעבד, יש לדון כנ"ל.

דברי הגרא"א יעקובזון שליט"א במעמד הסיום בנושא תפירה
בגליון הקודם הבאנו מגוון שאלות מעשיות בהלכות סוכה, מהדברים שנלמדו במסגרת השיעורים שע"י מוקד העירוב, ומהשאלות שהתפתחו בקו הסוכות שפעל בתקופת החגים. בימי חול המועד נערכו שלושה מעמדי סיום למאות האברכים שהשתתפו במסגרת אחד מהם נערך בנושא תפירה, בהשתתפות המרא דאתרא הגרא"א יעקובזון שליט"א והגר"י קניגספר שליט"א, עם עשרות אברכים מהמושב. במעמד התקיים שיעור בכמה שאלות אקטואליות שנוגעות למעשה מאוד. וכן חולקו התעודות למצטיינים שלמדו ועשו את המבחן בהצלחה.

במעמד זה דיבר הגרא"א יעקובזון שליט"א על חשיבות השיעורים שמגישים ללומד את ההלכות הנלמדות. כי למעשה גם אנשים שלמדו משנ"ב אינם נגישים למציאות נכון, ונדמה להם שהם יודעים, וכשממחישים את ההלכות תאום שמים לב שיש הרבה בעיות גם בסוכות שקיימות כמה שנים.

סיפר הרב שהגיע אליו אברך לשאול על איזה ענין, והשיב לו שיש צדדים לכאן ולכאן, שיעשה מה שנראה לו. האברך תלה עיניו ברב ושאל מה

בשבת, בזה לכאן לא נתנו לו אלפיים אמה, כי בחזרה אינו בגדר יוצא להציל, ויצטרך להישאר בד' אמותיו, או אם הבסיס מוקף במחיצות כדין יהיה מותר בכל הבסיס כדין הנכנס בתוך דיר וסרה הביתר. אבל לא יוכל להסתובב מחוץ לכך. וצ"ע למעשה.

התקנת עירוב שכונתי חדש בימים אלו

במסגרת פעילות התקנת העירובים שע"י מוקד העירוב, יש כמה עירובים שמעוכבים מחמת הקושי לעבוד עם המצב הקשה של המלחמה, בפרט שעבודות העירוב נעשים בשטח, במקום שאין מייגונית או מבנה להיכנס בשעת אזהרה. וגם בדיקת העירוב בישווי הדרום היא בעייתית כעת. ובכל זאת הצוות המסור משתדל לדאוג לבדיקה, ולקדם את העירובים במקומות שהמצב קצת פחות מתוח. בשבוע זה הוקם בס"ד הרחבה לעירוב שכונתי בעיר אלעד. לאחר שהאחראי פנה למוקד העירוב, נערך סיוור מקדים לבדוק את האפשרויות ואת החומר הנדרש להקמת העירוב, ומיד למחרת באו הצוות לבצע את ההתקנה.

התקנת עירוב שכונתי חדש בעיר אלעד

בעשיית העירוב התעוררה שאלה חדשה. באחד מהמקומות עשו בהתאם לתנאי השטח במקום עמוד רגיל, עמוד דק מרובע [שנקרא פרופיל], והעמידו לחי לפניו. כשבאו להעמיד את הלחי בדקו באמצעות מכשיר הבקבוק את המיקום המדויק, והבחינו שהפרופיל מתכופף לכיוון החוט, מחמת מתיחת החוט. והנה זה נקודה חשובה לציין, שכאשר העמוד לא רחב כמקובל (3 צול, 9 ס"מ), ובפרט אם הוא מרובע ולא עגול, יש לו יותר גמישות. לכן בדרך כלל מומלץ לעשות עמוד עגול בקוטר כ 9 ס"מ.

כשהעמוד נוטה ונכנס מעל הלחי ועדיין החוט ג"כ מעליו
במקרה זה הלחי הורחק כפי הצורך, שיהיה מכוון תחת החוט היוצא מראש העמוד. אך יש להסתפק אילו העמוד היה נוטה עד שהראש עצמו מגיע עד מעל הלחי, האם ניתן להחשיב שהחוט מעל הלחי, שהרי החוט עובר על כל הכיפה ויורד בצד השני, א"כ החוט עדיין מגיע מעל הלחי רק יש גם את הכיפה ביניהם, או שמא החוט שמעל הכיפה אינו נחשב המשך של המשקוף, כיון שהוא כבר יושב על משהו, או שאמנם הוא יכול להיות המשך של המשקוף אבל הכיפה חוצצת בין הלחי לחוט. וכן יש לדון בעמוד רגיל שנוטה ועובר את הלחי בשני ס"מ, ועדיין בחלק מהמקרים החלק של החוט שיושב על תחילת העמוד נמצא מעל הלחי. האם יש להכשיר באופן זה.

כנגד חזו"ן יש משקוף רק הכיפה חוצצת

בענין זה אמר הגר"מ לובין שליט"א, שאכן החוט שעל העמוד הוא המשך של המשקוף, אלא שיש מקרים שנחשב שהעמוד או הכיפה מפסיקים בין הלחי לחוט, וכדברי המשגיב (סי' שס"ג ס"ק קי"ב) שאם יש גג המפסיק בין הלחי לחוט, הוא פוסל את הפתח. אמנם לא כל דבר קטן נחשב גג, כגון אם זה העמוד שנוטה, יתכן שאינו גג, אבל במקרה ההוא שיש כיפה תלויה, אם יש בה חשיבות בגודלה, יתכן שנחשבת דבר המפסיק, ויש לדון כל מקרה לגופו. לכן יש להקפיד שהלחי יהיה מכוון תחת החלק הגלוי של החוט, אחרי העמוד והכיפה. ובמקרה של בדיעבד, יש לדון כנ"ל.

דברי הגרא"א יעקובזון שליט"א במעמד הסיום בנושא תפירה
בגליון הקודם הבאנו מגוון שאלות מעשיות בהלכות סוכה, מהדברים שנלמדו במסגרת השיעורים שע"י מוקד העירוב, ומהשאלות שהתפתחו בקו הסוכות שפעל בתקופת החגים. בימי חול המועד נערכו שלושה מעמדי סיום למאות האברכים שהשתתפו במסגרת אחד מהם נערך בנושא תפירה, בהשתתפות המרא דאתרא הגרא"א יעקובזון שליט"א והגר"י קניגספר שליט"א, עם עשרות אברכים מהמושב. במעמד התקיים שיעור בכמה שאלות אקטואליות שנוגעות למעשה מאוד. וכן חולקו התעודות למצטיינים שלמדו ועשו את המבחן בהצלחה.

במעמד זה דיבר הגרא"א יעקובזון שליט"א על חשיבות השיעורים שמגישים ללומד את ההלכות הנלמדות. כי למעשה גם אנשים שלמדו משנ"ב אינם נגישים למציאות נכון, ונדמה להם שהם יודעים, וכשממחישים את ההלכות תאום שמים לב שיש הרבה בעיות גם בסוכות שקיימות כמה שנים.

סיפר הרב שהגיע אליו אברך לשאול על איזה ענין, והשיב לו שיש צדדים לכאן ולכאן, שיעשה מה שנראה לו. האברך תלה עיניו ברב ושאל מה